

Sbírka soudních rozhodnutí

Věc C-416/10

Jozef Križan a další

v.

Slovenská inšpekcia životného prostredia

(žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Nejvyšším súdom Slovenskej republiky)

„Článek 267 SFEU — Zrušení soudního rozhodnutí — Vrácení věci dotyčném soudu k dalšímu řízení — Vázanost zrušujícím rozhodnutím — Řízení o předběžné otázce — Možnost — Životní prostředí — Aarhuská úmluva — Směrnice 85/337/EHS — Směrnice 96/61/ES — Účast veřejnosti na rozhodování — Výstavba skládky odpadů — Žádost o povolení — Obchodní tajemství — Nezpřístupnění dokumentu veřejnosti — Účinek na platnost rozhodnutí o povolení skládky — Zhojení — Posouzení vlivů záměru na životní prostředí — Závěrečné stanovisko časově předcházející přistoupení členského státu k Unii — Časová působnost směrnice 85/337 — Opravný prostředek k soudu — Předběžná opatření — Odklad vykonatelnosti — Zrušení napadeného rozhodnutí — Vlastnické právo — Zásah“

Shrnutí – rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 15. ledna 2013

1. *Předběžné otázky — Přípustnost — Podmínky — Otázky mající vztah k realitě nebo předmětu sporu — Otázky výkladu ustanovení unijního práva, která nemají přímý účinek — Jasnost použitelných vnitrostátních ustanovení — Neexistence vlivu*

(Článek 267 SFEU)

2. *Předběžné otázky — Předložení věci Soudnímu dvoru — Otázka vznesená vnitrostátním soudem bez návrhu — Přípustnost*

(Článek 267 SFEU)

3. *Předběžné otázky — Předložení věci Soudnímu dvoru — Povinnost podat žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Vnitrostátní soud rozhodující na základě vrácení věci ústavním soudem k dalšímu řízení — Povinnost spor rozhodnout v souladu s právním názorem vyjádřeným ústavním soudem — Neexistence vlivu*

(Článek 267 odst. 3 SFEU)

4. *Předběžné otázky — Předložení věci Soudnímu dvoru — Povinnost podat žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Možnost opravného prostředku proti rozhodnutím předkládajícího soudu u ústavního soudu — Opravný prostředek omezený na přezkum porušení práv a svobod zaručených vnitrostátní ústavou nebo mezinárodní úmluvou — Neexistence vlivu*

(Článek 267 odst. 3 SFEU)

5. *Životní prostředí — Integrovaná prevence a omezování znečištění — Směrnice 96/61 — Účast veřejnosti na rozhodování — Řízení o povolení umístění zařízení — Povinnost zajistit přístup k příslušným informacím — Rozsah*

(Aarhuská úmluva, článek 6; směrnice Rady 96/61, článek 15 a příloha V)

6. *Životní prostředí — Integrovaná prevence a omezování znečištění — Směrnice 96/61 — Účast veřejnosti na rozhodování — Povinnost zajistit přístup k příslušným informacím — Meze — Skutečnosti, které mohou odůvodnit odmítnutí zpřístupnění informací o životním prostředí — Umístění zařízení, které spadá do rozsahu působnosti směrnice — Důvěrnost obchodních či průmyslových informací — Rozsah*

[Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/4, čl. 4 odst. 2 první pododstavec písm. d) a odst. 4; směrnice Rady 96/61, čl. 15 odst. 4]

7. *Životní prostředí — Integrovaná prevence a omezování znečištění — Směrnice 96/61 — Účast veřejnosti na rozhodování — Povinnost zajistit přístup k příslušným informacím — Zhojení nedůvodného odmítnutí přístupu k uvedeným informacím — Podmínky*

(Aarhuská úmluva, článek 6; směrnice Rady 96/61, článek 15 a příloha V)

8. *Životní prostředí — Posuzování vlivů některých záměrů na životní prostředí — Směrnice 85/337 — Časová působnost — Formální žádost o povolení záměru podaná před datem uplynutí lhůty k provedení směrnice — Nepoužitelnost směrnice*

(Směrnice Rady 85/337)

9. *Životní prostředí — Integrovaná prevence a omezování znečištění — Směrnice 96/61 — Právo podat opravný prostředek proti rozhodnutí o povolení — Možnost požádat u soudu nebo u příslušného vnitrostátního orgánu o přiznání předběžných opatření (Směrnice Rady 96/61, články 4 a 15a)*

10. *Životní prostředí — Integrovaná prevence a omezování znečištění — Směrnice 96/61 — Zrušení rozhodnutí o povolení, přijatého v rozporu se směrnicí, vnitrostátním soudem — Zásah do práva na vlastnictví — Neexistence*

(Listina základních práv Evropské unie, článek 17; Aarhuská úmluva, čl. 9 odst. 2 a 4; směrnice Rady 96/61, článek 15 a)

1. Viz znění rozhodnutí.

(viz body 53–56, 58–60)

2. Viz znění rozhodnutí.

(viz body 64–66)

3. Článek 267 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že vnitrostátní soud, jehož rozhodnutí nelze napadnout opravnými prostředky podle vnitrostátního práva ve smyslu třetího pododstavce uvedeného článku, má povinnost se na Soudní dvůr Evropské unie bez návrhu obrátit s žádostí o rozhodnutí o předběžné otázce, a to i když rozhoduje v rámci vrácení věci po zrušení svého prvního rozhodnutí ústavním soudem dotyčného členského státu a vnitrostátní norma mu ukládá, aby ve sporu rozhodl v souladu s právním názorem vyjádřeným posledně uvedeným soudem.

Existence vnitrostátního procesního pravidla nemůže zpochybnit možnost, kterou mají vnitrostátní soudy, totiž předložit Soudnímu dvoru žádost o rozhodnutí o předběžné otázce, mají-li pochybnosti o výkladu unijního práva. Pravidlo vnitrostátního práva, na základě něhož posouzení provedené soudem vyššího stupně zavazují jiný vnitrostátní soud, tedy nemůže posledně uvedený soud zbavit možnosti předložit Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu unijního práva, kterého se týkají taková právní posouzení. Pokud se totiž takový soud domnívá, že by v důsledku právního posouzení provedeného na vyšším stupni mohl vydat rozsudek v rozporu s unijním právem, musí mít možnost položit Soudnímu dvoru otázky, kterými se zabývá.

(viz body 67, 68, 73, výrok 1)

4. Skutečnost, že je u ústavního soudu dotyčného členského státu možné podat opravný prostředek proti rozhodnutím vnitrostátního soudu, který je omezen na přezkum případného porušení práv a svobod zaručených vnitrostátní ústavou nebo mezinárodní úmluvou, neumožňuje mít za to, že tento vnitrostátní soud nelze kvalifikovat jako soud, jehož rozhodnutí nelze napadnout opravnými prostředky podle vnitrostátního práva ve smyslu čl. 267 třetího pododstavce SFEU. Takový soud je tedy povinen Soudnímu dvoru předložit žádost o rozhodnutí o předběžné otázce, dospěje-li k závěru, že základ sporu zahrnuje otázku, kterou je třeba vyřešit, spadající pod první pododstavec článku 267 SFEU.

(viz bod 72)

5. Směrnice 96/61 o integrované prevenci a omezování znečištění, ve znění nařízení č. 166/2006, musí být vykládána v tom smyslu, že ukládá, aby měla dotčená veřejnost přístup k územnímu rozhodnutí, obsahuje-li příslušné informace ve smyslu přílohy V směrnice, a to již od zahájení řízení o povolení dotčeného zařízení.

(viz body 79, 91, výrok 2)

6. Směrnice 96/61 o integrované prevenci a omezování znečištění, ve znění nařízení č. 166/2006, musí být vykládána v tom smyslu, že neumožňuje příslušným vnitrostátním orgánům, aby dotčené veřejnosti odmítly přístup, i částečný, k rozhodnutí, kterým orgán veřejné správy s ohledem na použitelná pravidla územního řízení povolí umístění zařízení, které spadá do rozsahu působnosti této směrnice, na základě ochrany důvěrnosti obchodních či průmyslových informací stanovené vnitrostátními právními předpisy nebo unijními právními předpisy pro ochranu oprávněných hospodářských zájmů, a to s ohledem zejména na význam lokalizace některé z činností uvedených ve směrnici 96/61.

I za předpokladu, že by některé skutečnosti obsažené v odůvodnění územního rozhodnutí mohly zahrnovat důvěrné obchodní nebo průmyslové informace, ochrana důvěrnosti takových informací nemůže být použita v rozporu s čl. 4 odst. 4 směrnice 2003/4 o přístupu veřejnosti k informacím o životním prostředí k tomu, aby byl dotčené veřejnosti odmítnut přístup, i částečný, k územnímu rozhodnutí o umístění zařízení dotčeného ve věci v původním řízení.

(viz body 82, 83, 91, výrok 2)

7. Směrnice 96/61 o integrované prevenci a omezování znečištění, ve znění nařízení č. 166/2006, vykládaná s ohledem na zásady efektivit a rovnocennosti a na článek 6 Úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí (Aarhuská úmluva), nebrání tomu, aby neodůvodněné odmítnutí zpřístupnění územního rozhodnutí dotčené veřejnosti, má-li se za to, že obsahuje příslušné informace ve smyslu přílohy V směrnice, v průběhu správního řízení v prvním stupni mohlo být zhojeno v průběhu správního řízení ve druhém stupni za podmínky, že vnitrostátní právo umožňuje, aby byly v průběhu správního řízení ve druhém stupni zhojeny srovnatelné procesní vady vnitrostátní povahy a že jsou ještě všechny možnosti výběru a alternativ otevřeny a že zhojení vad v tomto stádiu řízení dotčené veřejnosti stále umožňuje, aby reálně ovlivnila výsledek rozhodování.

(viz body 79, 86–91, výrok 2)

8. Zásada předložení záměrů, které mohou mít na životní prostředí významný vliv, k posouzení vlivů na životní prostředí není použitelná v případech, ve kterých datum formálního podání žádosti o povolení záměru předchází datu uplynutí lhůty k provedení směrnice 85/337 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí.

Jestliže vnitrostátní řízení, které umožňuje oznamovateli, aby mu bylo povoleno zahájit práce k uskutečnění jeho záměru, zahrnuje několik po sobě jdoucích etap a jestliže povolení ve smyslu směrnice 85/337 tedy tvoří kombinace několika odlišných rozhodnutí, je třeba jako datum formálního podání žádosti o povolení záměru stanovit den, kdy oznamovatel podal žádost směřující k zahájení první etapy řízení.

(viz body 94, 103)

9. Článek 15a směrnice 96/61 o integrované prevenci a omezování znečištění musí být vykládán v tom smyslu, že příslušníci dotčené veřejnosti musejí mít možnost v rámci opravného prostředku stanoveného v tomto ustanovení požádat soud nebo příslušný nezávislý a nestranný orgán zřízený ze zákona, aby nařídil předběžná opatření, která mohou dočasně odložit uplatnění povolení ve smyslu článku 4 této směrnice, než bude vydáno konečné rozhodnutí.

(viz bod 110, výrok 3)

10. Rozhodnutí vnitrostátního soudu, přijaté v rámci vnitrostátního řízení, jímž se plní povinnosti vyplývající z článku 15a směrnice 96/61 o integrované prevenci a omezování znečištění a z čl. 9 odst. 2 a 4 Úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí (Aarhuská úmluva), kterým se ruší povolení přiznané v rozporu s ustanoveními uvedené směrnice, nemůže samo o sobě představovat neodůvodněný zásah do práva provozovatele na vlastnictví zakotveného v článku 17 Listiny základních práv Evropské unie.

(viz bod 116, výrok 4)